

Asia C-409/22

**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä**

Jättämispäivä:

21.6.2022

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Apelativen sad Sofia (ylioikeus, Sofia, Bulgaria)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

9.6.2022

Kantaja ensimmäisessä oikeusasteessa:

UA

Vastaaja ensimmäisessä oikeusasteessa:

EUROBANK BULGARIA AD

Pääasian kohde

Muutoksenhakutuomioistuimeen tehty valitus ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen antamasta tuomiosta, jolla hyväksyttiin pankkia vastaan nostettu kanne, jossa sitä vaadittiin maksamaan 1) 982 000 euroa pankkitilin katteesta veloitetujen oikeudettomien maksutapahtumien yhteenlaskettuna määränä, 2) 1 182,40 euroa korvauksena sopimusvelvoitteen tuottamuksellisesta laiminlyönnistä aiheutuneesta omaisuusvahingosta ja 3) 74 521 euroa lakisääteisiä korkoja.

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeusperusta

SEUT 267 artiklan mukainen ennakkoratkaisupyynnö, joka koskee direktiivin 2007/64/EY 4 artiklan 19 alakohdan, luettuna yhdessä 59 artiklan 1 kohdan ja 4 artiklan 23 alakohdan kanssa, tulkintaa

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Onko valtakirja, jolla valtuutettu suorittaa maksajan nimissä maksutoimeksiannon välityksellä omaisuuden luovutuksen, [maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 97/7/EY, 2002/65/EY, 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta ja direktiivin 97/5/EY kumoamisesta 13.11.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/64/EY] 4 artiklan 23 alakohdassa tarkoitettu maksuväline?
2. Onko apostille-todistus, jonka toimivaltainen ulkomainen viranomais on esittänyt ulkomaisten yleisten asiakirjojen laillistamisvaatimuksen poistamisesta tehdyn vuoden 1961 Haagin yleissopimuksen nojalla, osa direktiivin 4 artiklan 19 alakohdassa, luettuna yhdessä 59 artiklan 1 [kohdan] kanssa, tarkoitettua todentamismenettelyä sekä maksuvälineen että maksutapahtuman osalta?
3. Voiko kansallinen tuomioistuin, jos maksuväline (myös se, joka oikeuttaa kolmannen henkilön suorittamaan luovutuksia maksajan nimissä) on muodollisesti (ulkoisesti) asianmukainen, katsoa, että maksutapahtuma on oikeutettu, toisin sanoen että maksaja on antanut suostumuksensa sen toteuttamiseen?

Kansainväliset oikeussäännöt

Yleissopimus ulkomaisten yleisten asiakirjojen laillistamisvaatimuksen poistamisesta (allekirjoitettu Haagissa 5.10.1961) – 2 artikla

Unionin oikeussäännöt ja -käytäntö

Maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 97/7/EY, 2002/65/EY, 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta ja direktiivin 97/5/EY kumoamisesta 13.11.2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/64/EY (jäljempänä direktiivi) – johdanto-osan 1 ja 60 perustelukappale, 4 artiklan 19 ja 23 alakohta sekä 54, 59 ja 86 artikla

Unionin tuomioistuimen tuomio 2.9.2021, CRCAM (C-337/20, EU:C:2021:671)

Kansalliset oikeussäännöt

Siviiliprosessilaki (Grazhdanski protsesualen kodeks) – 591 §:n 1 momentti ja 596 §

Sopimusvelvoitteista ja sopimuksista annettu laki (Zakon za zadalzhniata i dogovorite, jäljempänä ZZD) – 75 §, 79 §:n 1 momentti sekä 82 ja 86 §

”75 § – –

(2) Velallinen vapautuu velvoitteestaan, kun hän on vilpittömässä mielessä täyttänyt veloitteen sellaiseen henkilöön nähden, joka yksiselitteisten olosuhteiden perusteella vaikuttaa olevan oikeutettu ottamaan suorituksen vastaan. – –”

Maksupalveluista ja -järjestelmistä annettu laki (Zakon za platezhnite usluzhi i platezhnite sistemi) (kumottu 6.3.2018 alkaen, sovelletaan kuitenkin käsiteltävässä asiassa) – 51 §:n 1 ja 2 momentti, 56 §:n 1 ja 2 momentti sekä 57 ja 58 §

”57 § (1) Jos maksutapahtuma on toteutettu oikeudettomasti, maksupalveluntarjoaja palauttaa maksajalle oikeudettoman maksutapahtuman summan välittömästi ja tarvittaessa palauttaa veloitetun maksajan maksutilin sellaiseen tilaan, jossa se olisi ollut ilman oikeudettoman maksutapahtuman toteuttamista”

Kauppalaki (Targovski zakon) – 422 §:n 3 momentti

Yhteenveto tosiseikoista ja oikeudenkäyntimenettelystä

- 1 UA (kantajana ensimmäisessä oikeusasteessa, jäljempänä kantaja) tallettajana (toimeksiantaja) ja Eurobank EFG Bulgaria AD (vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa, jäljempänä pankki) talletuspankkina (toimeksisaaja) tekivät 22.11.2017 Sofiassa (Bulgaria) sopimuksen käyttötilistä. Sopimuksessa pankki sitoutui avaamaan toistaiseksi voimassa olevan, euromääräisen käyttötilin kantajan nimiin ja hoitamaan sitä tarjotakseen kantajalle maksupalveluja.
- 2 Investointihankkeensa yhteydessä kantaja siirsi kyseiselle tilille yhteensä 999 860 euroa.
- 3 Kantaja pyysi 6.2.2018 pankkia tekemään pankkisiirron tilillään olevasta saldosta, mutta pankin työntekijä ilmoitti hänelle, että tilin saldo on ainoastaan 16 000 euroa.
- 4 Kantaja toteaa ihmetelleensä asiaa. Sen jälkeen, kun hän oli vaatinut pankilta selitystä tilanteelle, työntekijä esitti hänelle otteen tilitapahtumista tilin avaamisajankohdan eli 22.11.2017 ja 6.2.2018 väliseltä ajanjaksolta.
- 5 Tiliotteesta kantaja havaitsi, että hänelle tuntematon henkilö, MK, oli tehnyt kuudella yksittäisellä maksutoimeksiannolla tilisiirtoja, joiden kokonaisarvo oli 982 000 euroa, ilman tilinhaltijan pätevää valtuutusta, koska tilinhaltija ei ollut antanut hänelle mitään tällaista valtakirjaa.
- 6 Pankin työntekijä selitti kantajalle, että nämä yksipuoliset määräämistoimet oli tehnyt MK, joka oli väittänyt pankille olevansa kantajan valtuutettu ja esittänyt 1.12.2017 päivätyn valtakirjan, jonka italialainen notaari (jäljempänä notaari) oli todistanut oikeaksi.

- 7 Kantaja toteaa, että hänelle esitetystä ”valtakirjassa” ei ole valtuuttajan allekirjoitusta, minkä vuoksi hän 1) teki 6.3.2018 pankille ilmoituksen tilinsä saldolla tehdyistä laittomista siirroista ja vaati pankkia korvaamaan niiden määrän, 2) lähetti 8.3.2018 jäljennöksen ilmoituksesta Bulgarian tasavallan keskuspankille ja 3) esitti notaarille kirjallisen tiedustelun.
- 8 Notari vastasi hänelle, ettei hän ole laatinut eikä todistanut oikeaksi valtakirjaa, jolla kantajan väitetään valtuuttaneen MK:n toteuttamaan kyseiset tilisiirrot, että valtakirja on varmasti ”väärennös” ja että hän on ilmoittanut asiasta pankille kantajan 20.2.2018 tekemän tiedustelun johdosta.
- 9 Kantaja nosti 4.2.2019 pankkia vastaan kanteen Sofiyski gradski sadissa (Sofian kaupungin alioikeus, Bulgaria), joka hyväksyi sen 13.5.2021 antamallaan tuomiolla ja määräsi pankin korvaamaan kantajalle 982 000 euroa oikeudettomien maksutapahtumien vuoksi ja 1 182,40 euroa korvauksena omaisuusvahingosta sekä maksamaan hänelle korkoja 74 521 euroa.
- 10 Yksi Sofiyski gradski sadin ratkaisun perusteluista on se, että pankin vastuuta oikeudettomista maksutapahtumista koskevien voimassa olevien erityissäännösten vuoksi ZZD:n 75 §:n 2 momentin yleistä sääntelyä ei voida soveltaa, minkä vuoksi pankin vastuun kannalta on merkitykseltään, onko se maksanut rahat (toteuttanut toimeksiannon) yksiselitteisten olosuhteiden, jotka vahvistavat toimeksiannattajan valtuuden, perusteella. Vastuussa kyseisistä oikeudettomista maksutapahtumista on pääsääntöisesti pankki (maksupalveluista ja -järjestelmistä vuonna 2009 annetun, sittemmin kumotun lain 57 §), ellei niiden toteuttaminen perustu tilinhaltijan tarkoitukselliseen laiminlyöntiin tai törkeään huolimattomuuteen; siinä tapauksessa tilinhaltijalle ei korvata maksutapahtuman määrää sen suuruudesta riippumatta. Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen näkemyksen mukaan pankki ei ole esittänyt eikä näyttänyt toteen tällaista kantajan menettelyä, jolla olisi syy-seuraussuhde kyseisiin maksutapahtumiin.
- 11 Pankki on riitauttanut Sofiyski gradski sadin tuomion ennakkoratkaisua pyytävässä tuomioistuimessa.

Pääasian asianosaisten keskeiset lausumat

- 12 Kantaja toteaa, että pankin työntekijä on toiminut varomattomasti ja törkeän huolimattomasti antamalla henkilölle, jolla ei ole edustamisvaltaa, mahdollisuuden käyttää pankkitilillä olevia varoja. Pankille on esitetty valtakirja, joka ei ulkoisesti ollut asianmukainen ja jota ei olisi pitänyt hyväksyä asianmukaisena valtuutuksena, koska siitä puuttui olennainen edellytys, nimittäin ”valtuuttajan allekirjoitus”, minkä vuoksi pankin olisi pitänyt kieltäytyä kyseisten kuuden pankkisiirron tekemisestä.
- 13 Pankki myöntää, että kantaja on 22.11.2017 käynyt sen toimipisteessä. Keskustelun perusteella pankin työntekijä on ymmärtänyt, että kantaja aikoo käyttää avattavalta käyttötililtä tehtävissä määräyksissä valtuutettua edustajaa.

Ottaen huomioon, että tililtä on tarkoitus tehdä kansainvälisiä toimeksiantoja, ja antaakseen kantajalle mahdollisuuden tehdä toimeksiantoja ja seurata tilitapahtumia etänä, kantajalle tarjottiin verkkopankkia, tekstiviesti-ilmoituksia ja pankkikorttia, joista kaikista hän kuitenkin kieltäytyi.

- 14 Pankki ei kiistä selostusta kantajan tilillä toteutetuista pankin toimista ja väittää, että kantajan valtuutettu edustaja MK kävi sen toimipisteessä ensimmäisen kerran 15.12.2017. Tässä yhteydessä MK esitti pankin työntekijälle 1.12.2017 italialaisen notaarin 5.12.2017 oikeaksi todistaman jäljennöksen alkuperäiskappaleen. Jäljennöksen aitous on vahvistettu apostille-todistuksella, ja virallinen kääntäjä on kääntänyt kaikki asiakirjat italian kieleltä bulgarian kielelle. Valtuutus on konkreettinen (nimenomainen) ja oikeuttaa valtuutetun edustajan määräämään kantajan pankissa olevan tilin varoista.
- 15 Pankki toteaa, että MK on esittänyt jokaisen tilisiirtotoimeksiannon yhteydessä asianomaiselle pankin työntekijälle valtakirjan jäljennöksen alkuperäiskappaleen.
- 16 Pankki kiistää kantajan väitteen, jonka mukaan hän oli hämmästynyt, kun hänelle kerrottiin 6.2.2018 valtuutetun edustajan tekemistä riidanalaisista rahansiirroista. Sen jälkeen, kun kantajalle esitettiin tiliote hänen tilistään, hän on pikemminkin vastannut pankin työntekijään kysymykseen, kuka on tehnyt toimeksiannon hänen tililtään tehdyistä siirroista, että nämä toimeksiannot on tehnyt hänen valtuutettu edustajansa MK. Kantaja on pankin mukaan ottanut hänelle esitetyt tiedot vastaan rauhallisesti ja on tutkinut tyynesti notaarin oikeaksi todistaman valtakirjan jäljennöksen, jolla MK on osoittanut oikeutensa, alkuperäiskappaleen jäljennöstä.
- 17 Hieman myöhemmin samana päivänä kantaja on palannut pankin toimipisteeseen mutta ei ole edelleenkään kertonut pankin työntekijälle MK:n toimeksi antamiin maksutapahtumiin liittyvistä epäselvyyksistä, vaan hän on pelkästään halunnut peruuttaa valtakirjan, mitä varten hän laati omakätisesti pyynnön.
- 18 Vasta 20.2.2018 kantaja kertoi pankin työntekijälle suullisesti ongelmasta hänen käyttötililtään tehdyissä tilisiirroissa, ja 6.3.2018 kantaja teki pankille asiasta kirjallisen ilmoituksen.
- 19 Pankki myöntää tiedustelleensa 20.2.2018 italialaiselta notaarilta, onko 1.12.2017 päivätty valtakirja tehty ja merkitty hänen rekisteriinsä asianmukaisesti, onko notaarin oikeaksi todistamalla valtakirjan jäljennöksellä sama oikeudellinen vaikutus kuin itse valtakirjalla ja onko tällaisten jäljennösten tekeminen tavanomaisten käytäntöjen mukaista; pankki lähetti hänelle tässä yhteydessä skannatun jäljennöksen kyseisestä asiakirjasta. Notaari vastasi tiedusteluun ainoastaan seuraavasti: ”Liitteenä oleva asiakirja on VÄÄRENNÖS. Älkää käyttäkö sitä.”
- 20 Pankki esitti 27.2.2018 kirjallisen tiedustelun Italian tasavallan syyttäväviranomaiselle, joka oli allekirjoituksellaan todistanut apostille-todistuksella oikeaksi notaarin oikeaksi todistaman valtakirjan jäljennöksen. Monzan syyttäväviranomainen vahvisti, että vastaava apostille-todistus on laadittu

12.12.2017, toisin sanoen se on vahvistanut virallisesti, että ”valtakirjan jäljennöstä koskeva apostille-todistus on pätevä”.

- 21 Pankki päättelee seuraavaa: 1) esitetty asiakirja on valtakirjan jäljennös eikä itse valtakirja, minkä vuoksi siinä ei ole valtuuttajan allekirjoitusta; 2) toimivaltainen Italian viranomaisen on vahvistanut apostille-todistuksella asiakirjoissa olevien allekirjoitusten ja leimojen aitouden, missä yhteydessä on vahvistettu notaarin tekemä valtakirjan jäljennöksen oikeaksi todistaminen, toisin sanoen asiakirjan aitous, minkä vuoksi valtakirjan jäljennöstä voidaan käyttää Bulgariassa; 3) kyseiset kuusi maksutapahtumaa on toteutettu ”putatiivisen velkojan” hyväksi, ja yleisten sopimusehtojen ehdon, luettuna yhdessä ZZD:n 75 §:n 2 momentin kanssa, mukaan ”pankki ei ole vastuussa – – valtakirjan perusteella maksetuista määristä ja toteutetuista määräyksistä, jos valtakirjan peruuttamisesta ei ole ilmoitettu sille kirjallisesti ja jos se on ennen ilmoituksen vastaanottamista maksanut vilpittömässä mielessä määrän henkilölle, joka yksiselitteisten olosuhteiden perusteella vaikutti olevan oikeutettu vastaanottamaan kyseisen määrän”.

Yhteenveto ennakkoratkaisupyynnön perusteluista

- 22 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin katsoo, että direktiiviä voidaan soveltaa pääasian oikeudenkäynnissä käsiteltävässä riita-asiassa. Direktiivin tavoitteena on maksupalvelujen sisämarkkinoiden luominen. Direktiivin johdanto-osan 1 ja 60 perustelukappaleen mukaan maksupalvelujen yhtenäismarkkinoiden toiminta edellyttää yhteisön sisäisten rajojen poistamista, jotta tavaroiden, henkilöiden, palvelujen ja pääoman on mahdollista liikkua vapaasti.
- 23 Kansallisia tuomioistuimia sitovien, unionin oikeuden oikeaa soveltamista koskevien toteamusten, jotka sisältyvät unionin tuomioistuimen 2.9.2021 asiassa C-337/20 antaman tuomion 31 kohtaan, mukaan ”unionin oikeuden säännöksen tulkittamiseksi on otettava huomioon paitsi sen sanamuoto myös asiayhteys ja sillä säännöstöllä tavoitellut päämäärät, jonka osa säännös on. Myös unionin oikeuden säännöksen syntyhistoriasta voi ilmetä sen tulkinnan kannalta merkityksellisiä seikkoja.”
- 24 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin huomauttaa, että kyseisen tuomion 41 kohdassa selvennetään, että direktiivin 86 artiklassa, jonka otsikko on ”Täysi yhdenmukaistaminen”, säädetään, että ”jäsenvaltiot eivät saa pitää voimassa tai ottaa käyttöön muita kuin tässä direktiivissä annettuja säännöksiä, sanotun kuitenkin rajoittamatta [useiden tässä yhteydessä lueteltujen säännösten] soveltamista siltä osin kuin tähän direktiiviin sisältyy yhdenmukaistettuja säännöksiä”. Samassa tuomion kohdassa todetaan, että ”mikään saman direktiivin 58, 59 ja 60 artiklasta ei kuulu säännöksiin, joiden osalta jäsenvaltioille annetaan 86 artiklassa liikkumavara niiden täytäntöönpanossa”.
- 25 Tuomion 45 kohdassa todetaan, että ”direktiivillä – – käyttöön otetun oikeudettomia tai virheellisesti toteutettuja maksutapahtumia koskevan

yhdenmukaistetun vastuujärjestelmän rinnalla voi toimia kansallisessa oikeudessa säädetty vaihtoehtoinen vastuujärjestelmä, joka perustuu samoihin tosiseikkoihin ja samaan perusteeseen, vain, jos näin yhdenmukaistetulle järjestelmälle ei aiheuteta haittaa eikä vaaranneta kyseisen direktiivin tavoitteita ja tehokasta vaikutusta”.

- 26 Mainitun tuomion 67 kohdan mukaan ”on niin, että jos sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, maksupalveluntarjoaja voi joutua vastaamaan maksutapahtuman toteuttamisessa tapahtuneen huolimattomuutensa seurauksista muun muassa silloin, kun se ei ole varmistanut, että maksupalvelunkäyttäjä oli todella oikeuttanut tämän maksutapahtuman, koska tällaisesta huolimattomuudesta on aiheutunut vahinkoa – – kolmannelle osapuolelle”.
- 27 ZZD:n 75 §:n 2 momentissa säädetään käsitteestä, joka kuvaa velvoitteen täyttämistä oletettuun velkojaan nähden, jolloin velallinen vapautuu velvoitteestaan, kun se on vilpittömässä mielessä täyttänyt velvoitteen sellaiseen henkilöön nähden, joka yksiselitteisten olosuhteiden perusteella vaikuttaa olevan oikeutettu ottamaan suorituksen vastaan.
- 28 Jos kansallinen tuomioistuin omaksuu sanamuodon mukaisen, puhtaasti kielipiillisen tulkinnan eikä teleologista, loogista ja systematiikan mukaista tulkintaa direktiivissä säädetyistä perusteista maksupalveluntarjoajan vapauttamiselle vastuusta oikeudettoman maksutapahtuman yhteydessä – toisin sanoen, että maksajan on täytynyt aiheuttaa oikeudettomien maksutapahtumien yhteydessä aiheutuneet vahingot toimimalla petollisesti tai laiminlyömällä tarkoituksellisesti tai törkeän huolimattomasti yhtä tai useampaa 56 artiklassa tarkoitettua velvollisuuttaan –, syntyy tilanteita, joissa maksupalveluntarjoaja siitä huolimatta, että on toiminut vilpittömässä mielessä (kaupalliselta toimijalta edellytettyä asianmukaista huolellisuutta noudattaen), on täysin vastuussa toteutetusta oikeudettomasta maksutapahtumasta.
- 29 Siinä tapauksessa maksupalveluntarjoajan on vastuusta vapautuakseen näytettävä toteen, että maksajan, jonka on täytynyt toimia tarkoituksellisesti (myös petollisesti) tai törkeän huolimattomasti, vastuun edellytykset täyttyvät.
- 30 Oikeuskäytännössä tunnetaan kuitenkin tapauksia, joissa maksupalveluntarjoaja on tosin toiminut vilpittömässä mielessä (noudattaen kaupalliselta toimijalta edellytettyä asianmukaista huolellisuutta, jonka varmistamiseksi se on luonut kaikki tieteelliset, tekniset, kaupan alalla yleiset ja hyvän kauppatavan mukaiset edellytykset vahingon estämiselle) mutta joissa maksajalle on aiheutunut vahinkoa, vaikka hän ei toiminut tavalla, joka täyttää edellytykset vastuun syntymiselle (tarkoituksellisesti, törkeän huolimattomasti tai petollisesti).
- 31 Juuri tällaisissa tapauksissa maksupalveluntarjoaja olisi vastuussa oikeudettomista maksutapahtumista, jos se ei pysty näyttämään toteen, että maksaja on toiminut vastuun synnyttävällä tavalla sääntöjenvastaisesti.

- 32 Maksupalveluntarjoajalle uhkaksi näin aiheutua merkittäviä taloudellisia tappioita, vaikka se toimi vilpittömässä mielessä eli ryhtyi kaikkiin tarvittaviin toimiin, jotka ovat oikeudellisten vaatimusten ja hyvän kauppatavan mukaisia.
- 33 Tässä yhteydessä vilpittömässä mielessä toimivat maksupalveluntarjoajat olisivat yritystoiminnassaan maksupalveluja tarjotessaan aivan tavallisissakin tilanteissa erityisen varovaisia. Tämä johtaisi maksumenettelyn viivästymiseen tai suoraveloituksen tai maksutoimeksiantojen toteuttamisesta kieltäytymiseen muodollisesti (ulkoisesti) asianmukaisten maksuvälineiden tapauksessa, mikä olisi vastoin direktiivin tarkoitusta edistää palvelujen ja pääoman vapaata liikkuvuutta.
- 34 Kun otetaan huomioon direktiivin 86 artiklassa asetetut edellytykset, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii, voidaanko kansallista oikeutta, tarkemmin ottaen ZZD:n 75 §:n 2 momenttia, soveltaa, jos maksupalveluntarjoaja on toiminut vilpittömässä mielessä ja sille esitetty maksuväline on muodollisesti (ulkoisesti) asianmukainen.
- 35 Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen kansainvälisen virka-apupyynnön perusteella selvisi, että Italian oikeuden mukaan notaarit voivat todistaa oikeaksi valtakirjojen jäljennöksiä, ja tässä yhteydessä notaarien on todistettava jäljennökset oikeiksi allekirjoituksellaan, leimalla ja tätä koskevalla maininnalla, mukaan luettuna virallinen oikeaksi todistamista koskeva maininta (joka antaa asiakirjalle aineellisen todistusvoiman tuomioistuimessa) siitä, että jäljennökset vastaavat alkuperäiskappaleen sisältöä ("vastaavat alkuperäiskappaletta"). Myös Bulgarian oikeudessa säädetään tällaisesta notaarin tekemästä oikeaksi todistamisesta.
- 36 Pankki väittää, että pääasian oikeudenkäynnissä esitetty asiakirja (valtakirja) on valtakirjan alkuperäiskappaleen jäljennös, jossa on toimivaltaisen italialaisen notaarin oikeaksi todistama valtakirjan antajan eli kantajan allekirjoitus, jolloin kyseinen notaari on todistanut oikeaksi sen, että jäljennös vastaa alkuperäiskappaletta.
- 37 Italian tasavallan toimivaltainen viranomainen, nimittäin virkaa tekevä syyttäväviranomainen, vahvisti notaarin oikeaksi todistaman valtakirjan alkuperäiskappaleen jäljennöksen aitouden antamalla ulkomaisten yleisten asiakirjojen laillistamisvaatimuksen poistamisesta tehdyn vuoden 1961 Haagin yleissopimuksen määräysten mukaisen apostille-todistuksen.
- 38 Kyseisen yleissopimuksen 2 artiklan toisen virkkeen mukaan asiakirjan aitouden vahvistaminen apostille-todistuksella käsittää allekirjoituksen oikeaperäisyyden ja sen, missä ominaisuudessa asiakirjan allekirjoittaja on toiminut.
- 39 Juuri käyttämällä kyseistä asiakirjaa (notaarin oikeaksi todistaman valtakirjan jäljennöksen alkuperäiskappaletta yhdessä apostille-todistuksen kanssa) henkilö, joka on esiintynyt kantajan valtuutettuna edustajana, on tehnyt luovutuksia tilinhaltijan nimissä kolmansien hyväksi.

- 40 Koska kyseinen valtakirja oikeuttaa valtuutetun edustajan tekemään luovutuksia maksajan nimissä, tämä asiakirja olisi mahdollisesti luokiteltava direktiivin 4 artiklan 23 alakohdassa tarkoitetuksi ”maksuvälineeksi”, koska se kuuluu menettelyyn, jonka avulla maksupalvelunkäyttäjät antaa maksutoimeksiannon.
- 41 Direktiivin 54 artiklan 1 kohdan mukaan maksutapahtumaa pidetään oikeutettuna ainoastaan, jos maksaja on antanut suostumuksensa maksutapahtuman toteuttamiseen, ja tämä suostumus edellyttää maksutoimeksiantoon sisältyvän tahdonilmaisun esittäjän toteen näyttämistä (niin sanottu asiakirjan muodollinen todistusvoima). Tämä on sidoksissa maksutapahtuman todentamisen (menettely, jonka avulla maksupalveluntarjoaja voi tarkastaa tietyn maksuvälineen, sen henkilökohtaiset turvatekijät mukaan luettuina, käytön) toteamiseen. Direktiivin 59 artiklan mukaan maksupalveluntarjoajalla on menettelyllinen velvoite näyttää (todistustaakka siitä), että maksutapahtuma oli todennettu.
- 42 Tässä yhteydessä, jos maksupalveluntarjoaja on todentanut maksuvälineen (riidanalaisen valtakirjan, jonka perusteella luovutuksia kantajan tililtä tehtiin, asianmukaisuuden), sen olisi näytettävä toteen maksajan (jonka nimissä valtuutettu edustajaa suorittaa luovutuksia, jotka vaikuttavat suoraan käyttötilin haltijan oikeuksiin) antama suostumus, ja toteutetut maksutapahtumat olisivat oikeutettuja direktiivin 54 artiklassa tarkoitetulla tavalla.

TYÖASIAKIRJA